

SALVE

Časopis ZŠ Salvátor, Králova 380, Valašské Meziříčí
Říjen 2018

Milí čtenáři časopisu Salve,

Protože právě vychází první číslo nového školního roku, chci vás všechny pozdravit a popřát vám pohodové dny.

Letošní rok mi připadá docela zvláštní a neobvyklý. Podívám-li se z okna, přesto, že je půlka října, venku je jako v létě. Obloha je téměř bez mraků, slunce si veesele hřeje, jako kdyby nechtělo připustit, že už nějakou dobu má příroda vládnout podzim. Některé rostliny jsou tím tak zmatené, že začínají kvést jako na jaře. Úroda ovoce je taková, že se stromům lámou větve, díky teplému jaru se urodilo tolik trnek, že se v pálenici téměř nezastaví a Valaši tak budou mít po delším čase „veselou zimu“. Ti šťastnější se mohou potkat s medvědem na vlakovém nádraží v Brankách, ti méně šťastní raději „berou nohy na ramena“ a utíkají z lesa i s koněm tak rychle, že i vítěz Velké pardubické je proti tomu loudal... Myslím, že máme letos velkou šanci, že pan Jaromír Nohavica napíše další veselou písničku podobnou Ladovské zimě, ale tentokrát o vedru...

Ani jsme se nestačili po prázdninách pořádně rozkoukat a září je nenávratně pryč. Uteklo velmi rychle i proto, že jsme toho docela dost prožili. Začátek jubilejního 25. roku naší školy jsme oslavili krásnou mší spolu s otcem arcibiskupem, vydali jsme se na školní pout' do Hustopečí, celý týden jsme měli možnost provázet po našem kraji přátele z Maďarska, společně jsme vyráběli a pouštěli draky, naši pátáci zahájili patronát s dětmi z Rybiček, spolu s rodiči jsme zvolili novou školskou radu, žáci ve volbách doplnili školní parlament, svou činnost začaly nejrůznější kroužky a někteří se už dokonce stali úspěšnými reprezentanty školy v žákovských soutěžích. Kdybych chtěl pokračovat ve vyjmenovávání všeho toho, co jsme již prožili, asi bych popsal hodně papíru. Proto chci moc poděkovat všem za množství práce, kterou jsme stihli za tak krátký čas udělat. A pokud občas něco nedopadlo tak, jak bychom chtěli? Nemusíme proto hned házet flintu do žita! Vždyť kdo nic nedělá, nic nezkaží!

Ať nám ve všem po celý školní rok žehná náš dobrý Bůh. S jeho pomocí určitě vše zvládneme a hlavně - nebud' me smutní, vždyť za chvíli už budou Vánoce (jak často říká otec Pavel).

Váš ředitel

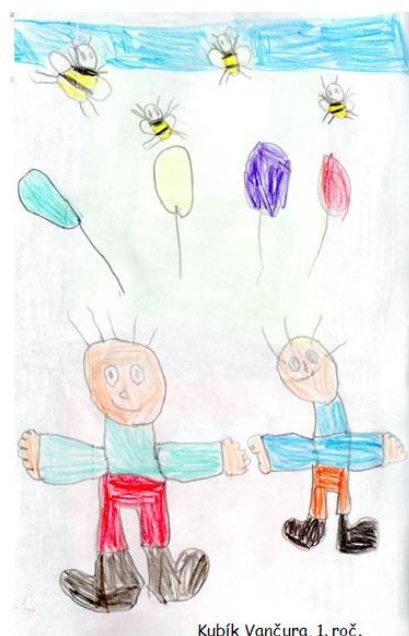
Školní pout' do Hustopečí nad Bečvou očima druháků...

Medový den

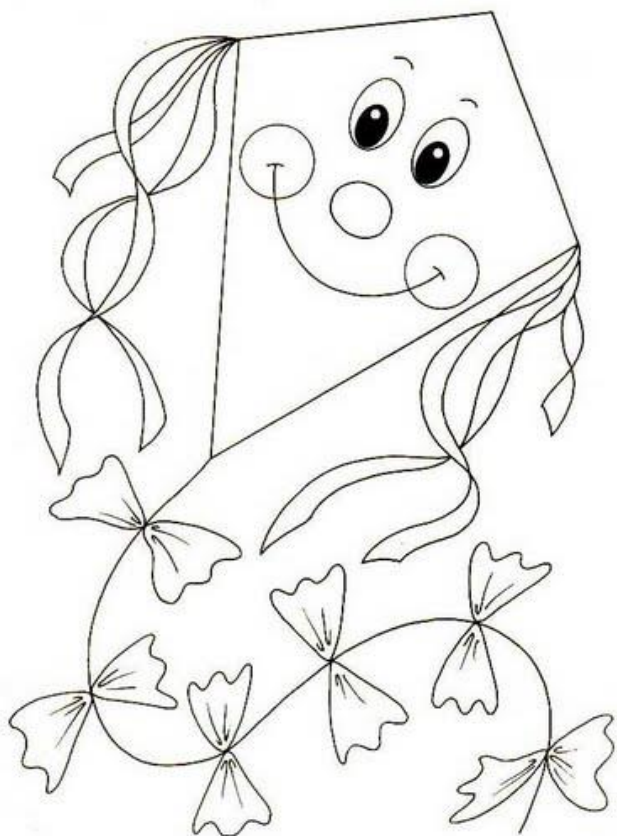
Již 12. září se naši noví prvňáčci vydali na výuku na náměstí, kde je čekalo „sladké“ učení. Konal se tam totiž Medový den. Děti zaujalo povídání včelařů o medu i o včelách, které děti ještě rozvíjely kladením svých otázek. Živé včely za sklem a dokonce s královnou, to byla atrakce! Potěšila je ochutnávka medu, dokonce pak mohly hlasovat, který med jim nejvíce chutnal, byly pro ně připraveny medové perníčky, nafukovací balónek se včelkou, podívaly se na medovník, medovinu, svíčky a dárečky ze včelího vosku nebo nejrůznější včelí produkty. Domů si odnesly několik letáků o medu a jeho významu pro zdraví, o včelách, rozvrhy hodin se včelami, na některé dokonce vyšlo včelí pexeso a všechny se kochaly včelí omalovánkou. Včelařům děkujeme za pěkně připravený program.

Ludmila Černochová

Drakiáda

Žáky prvního ročníku čekala letos první školní drakiáda, která byla spojena se zahraniční návštěvou z Maďarska. Naši nejmladší si ji náramně užili.

Pohádka - I. třída

Děti z I. třídy v rámci českého jazyka kreslily obrázky k pohádce Býček Smolíček. V této pohádce vystupují tři postavy a čtyři zvířátka. Děti si po přečtení vybraly to, co je nejvíc zaujalo a společně si o tom povídaly. Obrázky se jim moc povedly.

Klárka Stančíková, 1. roč.

Beátka Zbružová, 1. roč.

Jak jsou druháčci šikovní? Posuďte sami...

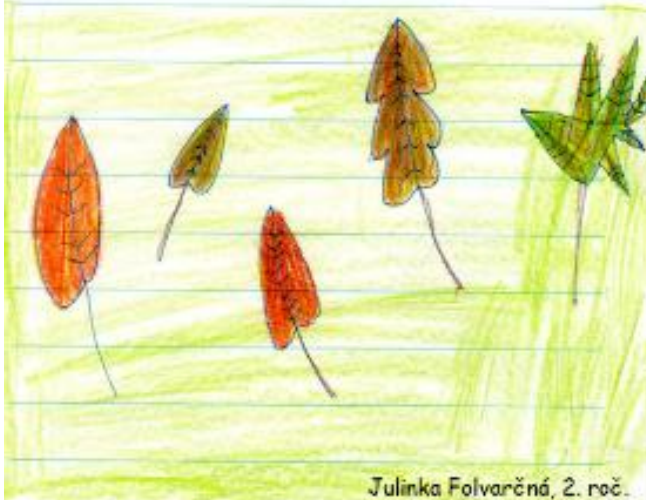
Karolínka Zuzančková, 2. roč.

Lenka Kuběšová, 2. roč.

Když je podzim

Když dá lístek stohe mstromu
a plák hledá cestu domů.
Když si brnka na brn brnká
a před puškou prchá brnka.

Julinka Folvarčná, 2. roč.

Timotej Zgabaj, 2. roč.

Kruška
Jan Čárek

Shodil větřík, shodil krušku
do srávy jak na podušku.
Dobře, že ta sráva byla,
byla bych se uhodila.

Timotej Zgabaj, 2. roč.

Žába
Žába lese do besu,
já sam sápi polesu.
kudy ona, kudy já,
až ji chytím, bude má.

Dominik Lev, 2. roč.

Dominik Lev, 2. roč.

Honzík Stančík, 2. roč.

Ni stáku
Líbilo se mi maxle-
ni s koťaty.

11.10.

Dnes jsme byli se brídou
na rejstě v Hrachovci.

Dominik Lev, 2.roč.

Škola v přírodě - podzim

HRACHOVEC

Líbilo se mi všechno. Poprvé
jsem viděl, jak se dělá most.

BYL MOC DOBRÝ.

Jindra Koryčanský, 2. roč.

Dýňové a jablečné dny v Hrachov
ci markocci

Bylo to tam super. Měli tam
koně!

Kristinka Matysková, 2. roč.

Jak jsme byli u Nikolky.
Libilo se mi sam všechno.
Nejvíce se mi sam libily
koťátka.

Julie Folvarčná, 2. roč.

Škoricový šneci
 z křenušičko těsta:
 20g hladké mouky
 1 šlousek
 půl hrnku vlažného mléka
 20g droždí
 2 lžíce Romy
 špetka soli
 Připravíme kvásek
 a vypracujeme těsto,
 kševy rozválíme.
 Posypeme skořicí, cukrem
 a polijeme máslem. Celé
 zvolujeme a mahnáme.
 Pečeme na 180°C asi 20 minut
 Polijeme rezečkou a pocukujeme.

Dominik Lev, 2. roč.

P	E	S	I	V	E	L	B	L	O	U	P	L	U	P	S	P	R	C
F	O	N	M	L	P	G	M	P	A	P	O	U	Š	E	K	L	K	H
B	L	K	D	K	Á	O	R	E	J	N	O	K	N	M	L	A	R	A
L	E	R	O	O	V	R	L	E	N	O	C	H	O	D	E	M	O	M
M	A	E	C	Č	U	I	E	V	B	P	V	Z	A	M	V	E	K	E
Ž	E	L	V	A	K	L	O	O	E	K	J	O	E	D	H	Ň	O	L
R	I	D	L	S	R	A	P	P	R	L	E	V	B	B	A	A	D	E
A	L	R	V	I	P	G	A	I	U	O	L	S	N	L	R	K	Ý	O
L	M	D	A	Ě	Š	D	R	C	Š	K	E	U	L	K	D	A	L	N
O	N	I	C	F	D	K	D	E	K	A	N	B	M	O	K	Ů	Ň	O
K	A	V	O	S	A	C	A	D	A	N	S	N	K	P	N	C	P	E

PES	LEV	BERUŠKA,	JELEN
KOČKA	PAV	PLAMENÁK	
LENOCHOD	LEOPARD	OPICE	
KLOKAN	SLON	SOB	
ŽIRAFÁ	KROKODÝL	LEVHARD	
ŽELVA	VELBLOUD	SOVA	
ZEBRA	GORILA	SUP	
ŽRALOK	REJWOK	VLK	
PAPOUŠEK	CHAMELEÓN	LIŠKA,	
	HAD	MEDVĚD	
		KŮŇ	

Sára Focová 4. třída

E	L	J	E	P	E	K	A	M	R	S	U	K	A	L	J	Ř	L	J	S						
K	R	A	J	N	O	H	I	Č	O	S	M	Ž	N	O	I	R	E	V	K	I	M	S	D		
U	N	A	E	K	J	R	L	R	N	A	D	V	L	A	N	J	O	Y	K	R	Ě	L	E		
N	E	V	I	V	A	Ě	J	B	E	A	R	K	V	Ě	T	A	K	V	Á	N	E	V	A		
Č	M	E	L	R	N	K	A	C	H	I	K	A	Š	K	B	S	B	A	O	Z	S	M	V		
I	N	G	O	U	L	Y	O	J	S	M	K	T	A	Y	I	U	T	K	L	R	L	N	P	Y	
R	L	K	V	Ě	B	D	I	Ě	B	T	E	A	T	M	R	O	T	R	T	Ž	E	E	N		
T	K	O	H	O	A	R	N	I	A	H	M	N	S	I	S	X	E	R	K	B	K	P	C		
E	R	N	I	D	Č	J	Ž	T	R	R	A	E	R	E	Ž	P	K	A	M	R	W	X	I		
H	R	A	N	W	K	Ň	A	C	H	O	U	N	Ř	V	U	E	C	I	L	O	K	O	R	B	
I	S	J	H	R	U	P	X	O	B	K	A	Ž	Š	K	K	N	E	B	A	O	C	E	U		
L	I	M	F	E	A	N	R	M	E	R	U	N	K	A	U	Č	M	O	Ř	B	W	I	L		
R	G	A	Ů	R	H	O	Ň	W	E	D	B	Ň	I	K	U	C	H	Y	E	N	O	K	E		
E	N	I	T	R	A	E	M	A	I	E	X	A	A	O	V	R	B	P	K	U	P	M	B	K	
L	K	K	O	L	T	Y	O	U	E	D	H	A	K	W	L	K	N	M	O	L	A	Z	K		
E	R	O	Š	Ě	J	M	K	F	Á	G	Ů	N	K	Č	Ě	Ž	Á	V	K	T	Ī	A			
C	E	L	A	J	N	Ž	E	K	A	B	D	I	R	O	U	Č	A	J	U	W	E	Ě	J		
J	V	A	F	R	O	B	N	R	B	R	Ň	E	R	A	D	K	L	W	Y	V	Ř	K			
N	S	O	I	B	M	E	V	L	O	K	R	A	H	O	N	A	N	E	S	S	V	B	R		
A	Y	W	J	K	L	A	A	K	F	L	A	D	M	Ů	R	H	K	K	L	A	C	K	X		
R	K	C	H	R	O	Z	N	O	R	J	R	M	O	K	A	D	A	Ā	S	N	K	H	O		
V	X	I	K	Č	Ž	H	I	P	Ň	O	E	R	A	J	Č	E	Ň	C	H	V	D	U	O	M	N
L	T	E	G	Y	R	L	G	A	U	S	W	M	O	Ř	M	A	A	L	O	B	A	L			
E	Ž	Ř	F	M	U	Ž	R	L	V	B	X	L	A	N	U	Y	W	K	L	A	T	I			
R	A	O	L	P	R	S	Ž	M	Č	Š	Ž	Y	R	A	H	A	Č	M	I	K	E	N	F	S	
X	B	N	K	Ž	G	K	F	E	B	A	N	A	N	O	U	K	B	H	Č	E	M	V	X	E	
A	P	M	F	R	J	A	B	L	K	O	K	B	R	I	Š	R	N	I	W	R	O	H			
K	J	O	V	U	O	D	Ž	E	Y	I	L	M	X	W	K	D	A	B	O	H	K	O	L	Y	
R	N	K	Ž	R	Y	G	N	U	N	E	I	A	Š	R	K	O	R	S	A	Ň	Č	A			
A	Č	E	A	E	N	W	X	N	I	R	K	G	N	N	E	M	R	K	E	V	G	U			

JABIKO, HRUŠKA, BANÁN, POMERANČ, CITROŇ, HROZNO, MANDARINKA,
 PAPIKA, OKUREK, SALÁT, RAJČE, ŘEDKEV, CELER, KIWI, MRKVI,
 PAŽITKA, CHMEL, MELOUN, MERUNKA, DYNĚ, ŠVESTKA, OŘECH,
 CUKETA, KVĚTÁK, BROKOLICE, PETRŽEL, ČESNEK, CIBULE, ŘEPA

Kristýna Palátová, 8. roč.

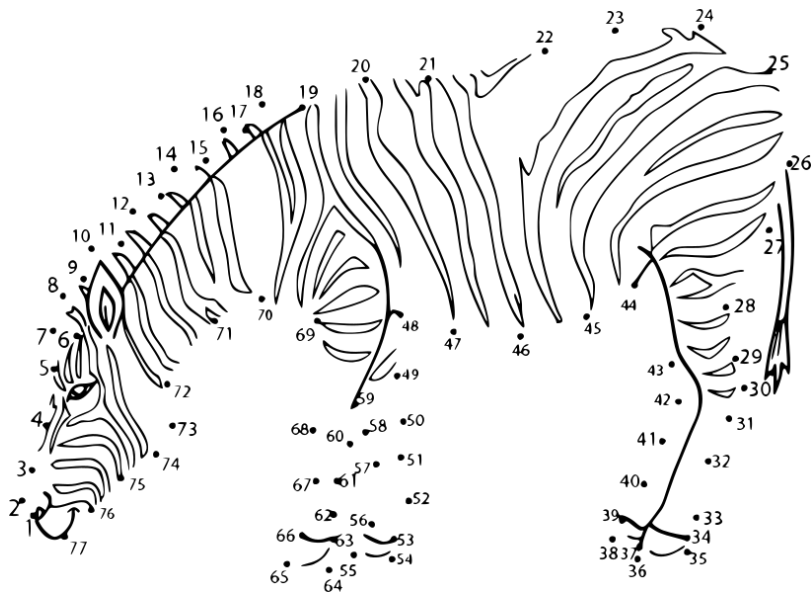
4. říjen - Den ochrany zvířat

Stalo se již pěknou tradicí připomínat si na začátku října - na svátek sv. Františka z Assisi, patrona a přítele všech němých tváří, který proslul svou obrovskou láskou ke zvířatům - Den zvířat. V nejrůznějších koutech světa probíhá oslava života zvířat ve všech jeho podobách a milovníci zvířat se zamýšlejí nad významem přátelství se zvířaty. Ve škole jsme prožili projektový den a taky jsme si vylosovali jedno zvíře, pro které jsme po dobu jednoho týdne vymýšleli jméno. Je to jméno pro zebra. Jsem nadšená, kolik se sešlo tipů na jméno pro zebra buď od celé třídy, nebo od jednotlivců, kteří lístky i podepsali. V každém případě se sešla jména velice hezká, nápaditá i originální. Zde si je můžete přečíst. (Na seznamu nejsou uvedena navrhovaná jména shodující se se jmény žáků naší školy, aby se to někoho nedotklo.) Jména pro zebra jsem po emailové korespondenci s ředitelem Dr. Ing. Radomírem Habáněm zaslala přímo do ZOO Olomouc, pan ředitel nám děkuje za iniciativu, a seznam jmen předal chovatelům zeber. Až se narodí mládě, budou se jména určitě hodit. Tato zpráva mi taky udělala radost.

Magda Krupová

Jména pro zebra:

Proužek	Alex	Zebrouček
Bella	Jack	Zebroun
Ferda	Brouška	Merit
Mango	Rocky	Goj
Lojzík	Fufík	Elis
Ambrož	Fufinka	Doby
Zlatka	Zoja	Kate
Iki	Pand' a	Karaj
Marthy	Zaira	Oli
Joe	Zari	Sofie
Grace	Beta	Olo
Jack	Pruháček	Tomík
Zoe	Černobělka	Jol
Teo	Lilinka	Mal
Diego	Zebroučka	Davík
Naomi	Zebrinka	Áji
Broskvička	Zera	Arbez

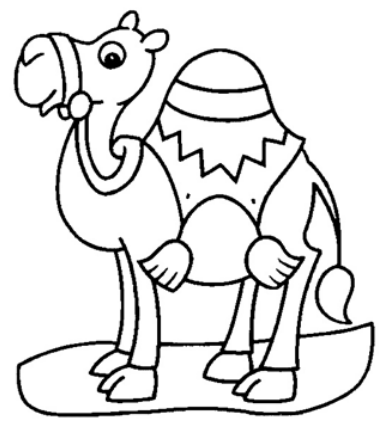
Velbloud
Dvouhřbetý

Velbloud žije v suchých
půlmrávěch v jihovýchodní Asii, kde
septembra kolem měsíce +40°C v létě
-29°C v zimě

Velbloud se nebojí
ledových sněžových
vávric. Má raději
zimnu než velké
horstvo. Vyplhá se
na hory vysoké víc
než 4000 metrů.
Může ale žít i
v poušti.

Marek Slowiczek, 2. roč.

Velbloud dvouhřbetý
za 12 hodin dokáže
ujít až 50 km.

Marek

- žije na poušti, tam kde je sucha
- má široké prsty pro chůzi po písku
- vypije až 100 litrů vody
- ve hřbetech má nasady tuků
- má velkou velkou štádu - málo jídla
- když se pere kouče, plivne, hopsá
- kůže se používá jako palivo

V Bibli najdeš odkaz na velblouda 37 krát. Ve Starém zákoně je velbloud znamením bohatství (Job 1, 1-3). Jan Křtítel nosil šaty z velbloudí srsti (Mk 1, 6). A Ježíš řekl: „Snáze projde velbloud uchem jehly, než aby bohatý vešel do Božího království.“ (Mk 10, 25)

Hanička Hlaváčková

Velbloud je sudokopytník, přeživšávec
a býložravec.
Vydrží dlouho bez vody.
Je rychlý a vytrvalý běžec. Ujde až
175 km za 12 hodin.
Může mít 1 nebo 2 hřbety.

Jindřich Koryčanský, 2. roč.

Bernadeta Přádková, 3. roč.

Barča Mervartová, 6. roč.

Osmisměrka

B	I	O	S	F	É	R	A	R	Z
A	I	B	E	M	Ě	J	E	O	P
K	L	O	A	N	E	T	A	Z	A
I	S	J	L	L	U	N	C	K	Z
N	E	E	J	O	E	N	A	L	Ó
A	Š	T	E	R	G	N	E	A	I
T	J	N	B	D	L	I	I	D	B
O	Ž	Í	Š	Á	Í	H	E	A	M
B	V	K	Ě	J	Z	D	A	Č	Y
Z	O	O	L	O	G	I	E	I	S

1. věda zkoumající živou přírodu
2. živý obal Země
3. stavba Země: kůra, plášť a
4. výhodné soužití dvou organismů
5. věda, která studuje živočichy
6. český význam slova hermafrodit
7. organismy, které rozkládají odumřelá těla
8. věda, která se zabývá rostlinami

Tajenka ze zbylých písmen:

Barča Mervartová, 6. roč.

Timotej Zgohel, 2. roč.

Barča Mervartová, 6. roč.

Karolínka Zuzoňáková, 2. roč.

Jak vzniklo moje příjmení? 9. ročník

Metoděj Perutka

Myslím si, že moje příjmení vzniklo od perutí anděla.

Jednou dávno, kdy ještě svatý Václav žil. Stalo se v jeden den něco podivného. Roztáhla se oblaka, začala bouřka a všude byla veliká záře. Dolů sestoupil anděl a přinesl mého předka dědečka. Když anděl odešel, nevšiml si, že si u dědečka zapomněl svá křídla. Dědeček je vzal a šel do světa. Tam potkal babičku, kterou si vzal a měli spolu hodně dětí. Křídla si vystavili do obýváku, a protože byly tak krásně čistě bílé, sousedé jim začali říkat Perutkovi.

Gabriela Lípová

Kdy vzniklo moje příjmení? Všechno to začalo v 80. Létech 18. Století, kdy můj prapraprapradědeček Kazimír Šťastný s jeho ženou Slavěnou hledali bydlení. Měli málo peněz a byli zoufalí. Kazimír šel jednou tak na procházku a padla na něj únava. A tak si sedl pod strom a usnul. Ve snu se mu zjevila bludička a pravila, ať pokácí všechny lípy v okolí a postaví si z nich dům. Kazimír se probudil a udělal, jak mu bludička řekla. Za pár měsíců bydleli se svou ženou v malém lípovém domku. Tak si získaly přezdívku pán a paní Lípovi. T a toto příjmení se táhne až dodnes

Karolína Vlčková

Mé příjmení vzniklo už dávno, přesněji snad už ve 12. Století. Jeden kmen ještě ve středověku se naučil pracovat a vycházet s vlky. Tento kmen nebyl jako ostatní kmeny, které vlky využívaly jen pro maso a srst. Tento kmen, nebo spíše lidé v ně, se s vlky sblížily, ochočili si je, získaly jejich důvěru a oddanost. Dávali jim lásku a místo, kde mohli složit hlavy. Vlci se jim odvděčili ochranou jejich příbytků před zloději a byli velkou pomocí při lovu kořisti. Jelikož tento kmen dokázal sblížit vlka a člověka, ostatní jim začali říkat Vlčci. Vlčci naučili i ostatní, jak se chovat k vlkům a vytvořit si mezi sebou pouto. Náčelník tohoto kmene se tehdy jmenoval Vlček a jeho žena Vlčková. Všichni k tomuto jménu vzhlíželi, protože se jim povedlo něco, o čem by se jiným mohlo zdát.

Jan Lukáš

Mé příjmení má původ ve městě Aš, kde žil jeden mistr lukostřelby, který se jmenoval Jan z Aše. Byl nejlepší v celém okolí Aše, vyhrával všechny turnaje, aniž by se snažil. Jeho pověst se šířila rychle jako nákaza moru. Jednoho dne se o něm dověděl německý král, který byl také skvělým lukostřelcem. Jan z Aše to přijal a za několik dní přijel na turnaj za německým králem. Jejich souboj byl velmi vyrovnaný, ale nakonec Jan vyhrál. Když se vrátil do Aše, kde na něj byli všichni hrdí, začalo se mu říkat Jan „Luk“ z Aše, což se časem zkomolilo na Jana Lukáše.

Osmisměrka

L	V	Š	E	L	S	T	É	M	Z
I	R	B	O	Č	Á	N	Í	K	O
T	U	S	O	E	B	T	U	D	O
O	E	M	E	T	U	Č	E	I	L
S	T	H	L	A	A	V	N	K	O
F	Ě	O	B	E	Z	N	O	B	G
É	R	A	T	L	Ý	C	H	I	Ž
R	P	R	E	D	A	C	E	K	E
A	I	V	O	Č	I	Š	Í	C	H
W	Q	B	I	G	B	A	N	G	X

1. název vztahu měsíce se sluněčkem
2. věda zkoumající rostliny
3. horninový obal Země
4. teorie velkého třesku anglicky
5. věda, která zkoumá živočichy
6. jedna z nesmyslných teorií vzniku živých organismů je: neustálé samoplození živých organismů z neživých

Tajenka ze zbylých písmen:

Práce žáků 7. třídy na motivy nonsensové poezie E. Leara

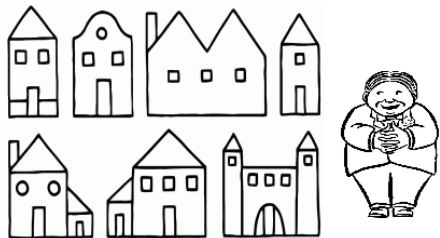
Jeden moudrý kovář z města Lhota
Co utekla mu z houslí nota
Hledal ji pak všude
„Kde jenom být může?“
Ptala se ho vlastní bota.

Jeden Jozka z města Svítí,
Kupoval si nové kvítí.
Zasel je a řekl:
„To bych se i lek!
Kdybych snědl svoje kvítí.“

Matouš Vaculín

Byl jeden pán z Ostravy.
Byl skoro bez brady.
Bloudil velkým lesem.
Zavolal: „Zde jsem!“
Ten pán z Ostravy.

Byla bába velkého nosu.
Nosila s sebou pořád kosu.
Jednou hlavu utála.
A potom se chechtala.
Jedna bába velkého nosu.

Jakub Fojtík

Jedna moucha z Valmezu
Měla pusku od bezu.
Sténala si, naříkala
A potom jen tancovala
Tahle moucha z Valmezu.

Jeden dědek s jednou bábou
Bavili se s ruskou károu.
Polili ji limonádou
Tenhle dědek s jednou bábou
Byli chytří jenom málo.

Zuzka Olejníková

Byl jeden děda
Jmenoval se Eda.
Rád chodil na ryby
Dělal při tom manýry
Jak děda Lebeda.

Byla jedna krysa,
Jmenovala se Lisa
Uměla hrát na flašinet
A zároveň na klarinet,
ta naše Lisa.

Tobiáš Pupík

Byli jedni Valaši,
Měli hlavu na kaši,
Kaši jedli z misky,
Měli chladné pysky,
Tak si dali řízky.

Vít Slowioczek

sv. Hubert - 3. listopad

biskup

narozen: cca 655
zemřel: 727
patron: myslivců a lesáků, střelců, řezníků, kožešníků, soustružníků, optiků, kovodělníků, slévačů, matematiků, výrobců matematických přístrojů;
vzýváán proti pokousání psem, uštknutí plazem a strachu před vodou

znázornění: biskup, jelen, kniha, kříž, lovec, roh, šípy

Legenda o sv. Hubertovi

Hubert, syn vévody Akvitánského Bertranda, žil na přelomu 7. a 8. století na území dnešního pomezí mezi Belgií, Francií a Lucemburskem. Jeho otec sloužil jako dvořan u franckého krále Theodorika III., takže Hubert vyrůstal na královském dvoře a osvojil si mravy tehdejší doby. Naučil se číst a psát, získal rytířské dovednosti, ovládal zacházení se zbraní, lov a jízdu na koni. Když se po otci ujal vlády, propadal stále více své lovecké vášni. Věnoval se jen lovu a o vládu své země příliš nedbal. Přenechával ji dvořanům, kteří lid zbídačovali. Pole bývala často drcena kopyty jeho lovecké družiny. Přemnoženou zvěř chránil jen pro svou loveckou kratochvíli. Neposlouchal nářku a bédování prostého lidu ani dobrých rad přátel. Neslyšel prosby své manželky Floribany, neuposlechl ani hrozeb duchovních, že jeho jednání přivolá trest boží. Jeho žena při porodu prvního dítěte zemřela, a on o to více hledal zapomnění v lovu a divokých pitkách.

Po smrti své ženy se vévoda vydal na lov i na Velký pátek. Se svou družinou se hnál za nádherným jelenem s mohutným parožím. Najednou jelen skočil do hustého křoví, kam ani psi nemohli, natož jezdci. Zastavili se, a vtom jelen opět z křoví vystoupil a klidně stanul před nimi. Mezi parohy měl zářivý kříž, který svým jasem předčil i silný svit slunce. Vévoda seskočil z koně, klesl na kolena a překvapivě hleděl, jak na něj postava na kříži v jelením paroží promlouvá přívětivým hlasem. Vytýkala mu jeho nezřízený život a bezohlednou loveckou vášeň, která veškerý lid uvrhla do obrovské bídy, a nabádala ho k nápravě.

Jelen zmizel a vévoda, pohrožen v hlubokých myšlenkách, se vrátil pěšky domu, koně vedl za uzdu. Pak hned odjel do Maastrichtu poradit se s biskupem Lambertem. Ten ho přivedl k pokání za rozmařilý život i divokou honbu. Vévoda si svůj trest sám zpřisnil tím, že se vzdal vévodství i veškerého majetku a stal se prostým řeholníkem řádu sv. Benedikta v Andinu, nedaleko lesa, kde spatřil vzácné zjevení. V klášteře našel vévoda vnitřní rovnováhu, poznal hodnoty života a službou okolnímu lidu se snažil odčinit své minulé hříchy. Později se stal biskupem v Lutychu, kde si získal velkou vážnost a úctu.

Když v roce 727 zemřel, byl nejprve pochován v kostele sv. Petra v Lutychu. Později ho převezli do chrámu u klášteře v Andinu v Ardenách, který byl po něm přejmenován. Při prvním otevření jeho hromu bylo nalezeno nezpráchnivělé tělo. Stalo se tak 3. listopadu 744.

Na počest zázračné události církve zasvětila tento den právě sv. Hubertovi. Později byl svatořečen a uctíván jako ardenský apoštol a myslivci jako jejich patron. Dnes je pro všechny myslivce sv. Hubert symbolem myslivecké cti, pokory a poctivosti, patronem lovu a ochrany zvěře, tradic a mysliveckých obyčejů.

To, co připomínal věřícím a sobě, připomíná i nám:
**"Pokud žijeme, jsou nám dveře milosrdenství otevřeny.
Ti, kdo si je nezvolí, budou muset projít branou zavržení.
Uvaž tedy, čím jsi byl, co jsi a čím za krátko budeš!
Svá provinění naprav pokáním a smíř se s Bohem!"**

Kroupové rizoto s houbami

Tip, jak z tradičních ječných krup připravit lahodné rizoto.

Potřebujeme:

300 g ječných krup č. 10
(předem namočených, propláchnutých)
5 stroužků česneku
2 šalotky
50 g másla
hrst sušených hub, předem namočených
kuřecí vývar podle potřeby
30 g másla na zjemnění
asi 50 g parmazánu
mletý pepř
sůl

Na troše másla zpěníme nakrájenou šalotku a česnek, přidáme kroupy a za stálého míchání pomalu vaříme, dle potřeby podléváme vývarem, přidáme slité houby, vaříme doměkka, odstavíme, přidáme máslo, nastrohaný parmazán, dochutíme pepřem a solí. Podáváme s houbovou směsí - viz níže.

Houby

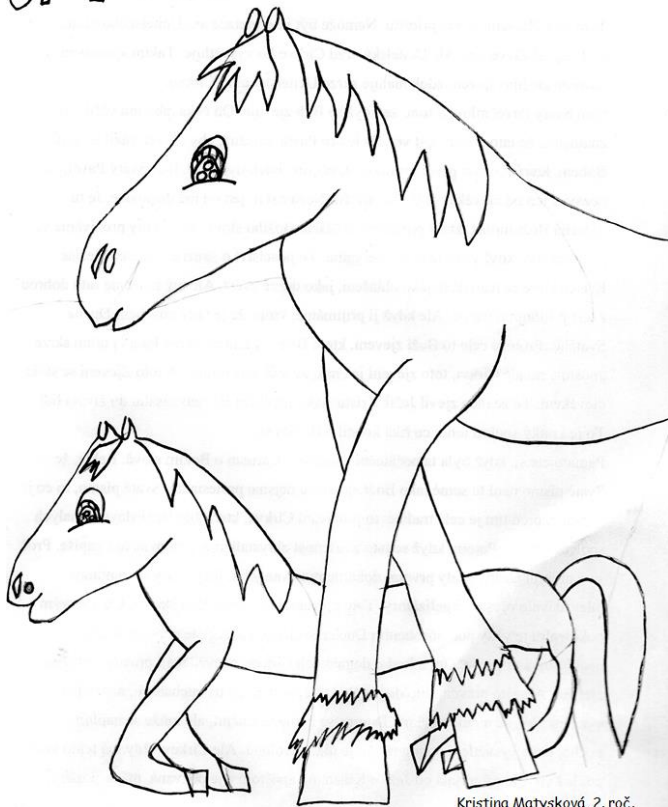
250 g čerstvých hub
olej
střík bílého vína
drcený kmín
20 g másla
kopr
6 ks růžičkové kapusty
sůl

Houby nakrájíme a orestujeme na oleji s kmínem, zastříkneme bílým vínem a trochou kuřecího vývaru, odvaříme, přidáme kousek másla, nasekaný kopr a lístky kapustiček, osolíme.

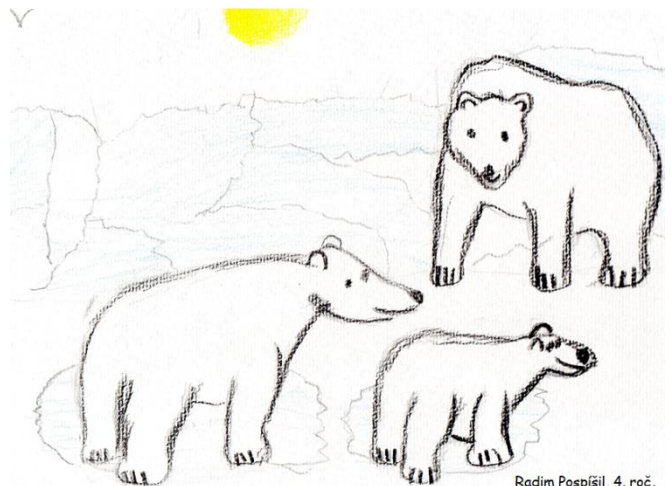
Kluci v akci, ČT

OMALOVÁNKA

Kristina Matysková, 2. roč.

Radim Pospíšil, 4. roč.

Pro bystré hlavičky ...

A	V	A'	Z	A	K	N	I	H	A	O
L	G	U	M	A	P	A	N	R	J	L
M	B	S	I	K	O	Č	K	A	P	O
A	U	T	S	N	U	L	H	K	A	B
K	D	U	K	A	Z	O	P	T	P	Ě
A	I'	H	A	S	D	K	E	O	I'	Ž
R	K	A	R	A	R	L	S	V	R	K
B	L	E	V	S	O	V	A	K	K	A
E	L	D	I	Ž	D	A	O	A	O	K
Z	M	R	Z	L	I	N	A	N	U	K

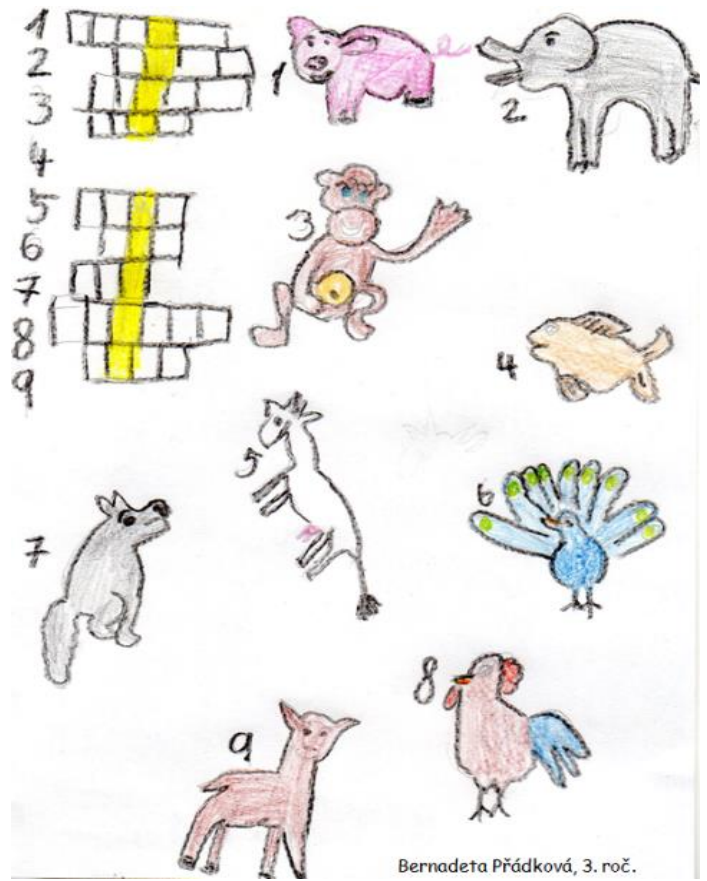
KOČKA
AKTOVKA
POUZDRO
HRA
JAHODA
SASANKA
SOVA
VAK
GUITA

PALMA
ZMRZLINA
KNIHA
ŽIDLE
PIAPA
ANANAS
PAPÍR
VÁZA,
BUDÍK

MISKA
VLK
RAK
PÍRKO
STUHA
ZEBRA
KOLOBEŽKA
NANUK
PÁV

LEV
PES

Bětko Levová, 4. roč.

Bernadeta Přádová, 3. roč.

Redakce: Parlamentáci ZŠ Salvátor, Marie Čtvrtníčková
Spolupráce: žáci a učitelé